

Kl. 13:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger; tak til integrationsministeren. Så er det Venstres ordfører, hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 13:56

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

For efterhånden mange år siden, helt tilbage i midten og slutningen af 1960'erne, manglede Danmark arbejdskraft, og der kom så en række mennesker til landet fra bl.a. Tyrkiet, Pakistan, Jugoslavien, som var her og skulle arbejde og hjælpe Danmark ud af problemerne med mangel på arbejdskraft. De blev kaldt gæstearbejdere, og der var mange, der troede, at de sådan set nok rejste hjem igen på et tidspunkt. Det gjorde de så ikke, og da så Danmark pludselig blev ramt af arbejdsløshed, lavede man en stramning af udlændingeloven, så man lavede indvandrerstop i starten af 1970'erne.

Men muligheden for familiesammenføring var alligevel til stede i lovgivningen, og det betød jo, at hvis man var her i Danmark som tyrker, pakistaner, jugoslav, kunne man få sin ægtefælle eller sine mindreårige børn og også i nogle tilfælde bedsteforældre til Danmark. Det var jo meget logisk, for en stor del af dem, der kom, var unge mænd. Nogle af dem var gift og havde deres familie derhjemme, og da de nu pludselig ikke var gæstearbejdere mere, men var blevet til indvandrere, var det jo rimeligt, at de fik deres familier med hertil.

Men den der rimelighed og den logiske udvikling i, at man havde en familie, man skulle have hertil, når man blev her, ændrede sig igennem årene – op igennem 1970'erne og 1980'erne – til, at det ikke bare var første generation, men også anden generation og efterhånden også tredje generation – og man kunne søreme også tælle fjerde generation med. Og så viste det sig, at anden generation stort set alle sammen giftede sig med en fra hjemlandet. Det gjorde tredje generation også, og den lille gruppe af fjerde generations-indvandrere gjorde det også – omkring 98 pct., så det var næsten alle sammen. Jeg lavede selv en undersøgelse, inden jeg blev valgt til Folketinget, i Ishøj Kommune, hvor netop de her tal blev dokumenteret. Det viste sig, at alle de unge tyrkere blev gift, før de fyldte 24 år, og stort set altid med en fra hjemlandet.

Det viste sig, at det var systematiske familiesammenføringer generation efter generation. Altså, det var ikke nogen, der hentede en ægte-

fælle, fordi de var rejst fra den ægtefælle eller børnene; nej, det var nye ægteskaber. Det var nye ægteskaber, der blev etableret på grund af et kulturelt system, hvor man skulle giftes med en tyrkisk eller en kurdisk medborger, og samtidig kunne man jo meget tydeligt aflæse, at det her ikke i alle tilfælde var frivilligt, men at det netop var enten tvangsægteskaber eller arrangerede ægteskaber.

Den daværende borgerlige regering dengang i 1980'erne og i starten 1990'erne strammede op på lovgivningen, hvilket gjorde, at antallet faldt, men da den socialdemokratiske-radikale regering kom til i 1990'erne, kunne vi se, at det steg med 1.000 om året i det første år, efter at Birthe Weiss var blevet indenrigsminister og havde det her område.

Derudover skete der det, at der kom flygtninge til landet, som egentlig havde det samme mønster. Og da den her regering overtog magten i 2001, var der over 100.000 arbejdsløse indvandrere, som bare sad og kiggede ud i luften i boligområder og ghettoområder rundt om i Danmark. Det var det, man havde opnået ved denne systematiske familiesammenføring generation efter generation, både for flygtninge og for indvandrere. Derfor måtte vi gøre noget, og det gjorde vi. Vi indførte 24-års-reglen og tilknytningskravet.

Man må jo sige, at tallene for 2001, 2002 og 2003 ganske tydeligt viser, hvilken effekt 24-års-reglen og tilknytningskravet har haft. Der var et drastisk fald ikke bare for det totale antal familiesammenføringer, men også for ægteskabsfamiliesammenføringer og for familiesammenføringsantallet for tyrkere og pakistanere – det er dem, som man kan udskille på nuværende tidspunkt. Derfor er der ingen tvivl om, at det har haft en stor virkning.

Der er nogle, der siger, og det er jo korrekt, at vi på et tidspunkt diskuterede, hvor meget 24-års-reglen og tilknytningskravet skulle rumme. Skulle det også rumme danskere? Selvfølgelig skulle det det, for vi kan ikke diskriminere. Så på den baggrund blev 24-års-reglen og tilknytningskravet indført, og jeg må sige, at med den baggrund ville det jo være fuldstændig formålsløst at fjerne de to regler. Derfor kan Venstre ikke støtte forslaget.

Kl. 14:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra fru Johanne Schmidt-Nielsen.